

GİRİŞ

*İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi,
ben de göklerdeki Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim*
Matta 10:32

İsa bu sözlerle Hristiyan'lardan yüreklerindeki inancı açıkça ikrar etmelerini istediğini gösterir.

İnancımız, Wisconsin Evanjelik Luteryen Sinodu üyelerinin Mesih'e olan imanlarını ikrar etmek için seçtikleri bir yoldur. Sinod, Mesih'e olan imanlarını ikrar etmeyi uygun görmüştür. Bu belge, kilisemizin ana öğretilerini açıkça özetler.

İnancımız, ilk kez 1967'de yayınlandı. 1980'de küçük çaplı bir düzeltme yapıldı. Kiliselerarası İlişkiler Komisyonu, Başkanlar Birliği'ne danışarak şu anda elimizde bulunan düzeltilmiş baskıyı 1999 yılında tamamladı. Bu ikinci düzeltme, metnin dilini sadeleştirmeyi ve ilk iki baskıda olmayan öğretilerle ilgili iki önemli hususu eklemeyi amaçladı. Son düzeltme, daha önceki baskılarda var olan öğretilerle ilgili herhangi bir fikir ayrılığından kaynaklanmamıştır.

Bu belge, Kutsal Kitap'taki öğretilerin hepsini eksiksiz olarak ortaya koyma iddiasını taşımaz. Okur, Kutsal Kitap öğretilerinin daha geniş bir sunumuna ulaşmak için, *Doctrinal Statements of the WELS* (Northwestern Publishing House, 1977) kitapçığının da içinde bulunduğu başka kaynaklardan yararlanabilir.

Dikkat edilmesi gereken bir başka husus da, *İnancımız*'ın özellikle kilisesi olmayan insanlara hizmet ulaştırmak için değil, ama diğer kilise kurumlarıyla ve bilgi sahibi bireyleriyle öğretisel tartışmalar esnasında bir temel teşkil etmesi için tasarlanmış olduğudur.

İnancımız'ın yıllar boyunca kilise için büyük bir bereket olduğuna inanıyoruz. Bu düzeltilmiş baskıyı Mesih'in kilisesine, O'nun adının yüceliğine ve krallığının gelişmesine hizmet etmeye devam edebilmesi için ateşli dualarımızla sunuyoruz.

İNANCIMIZ

I. TANRI VE O'NUN VAHYİ

II. YARATILIŞ, İNSAN VE GÜNAH

III. MESİH VE KURTARAN İŞİ

IV. İMANLA AKLANMAK

V. İYİ İŞLER VE DUA

VI. LÜTUF ARAÇLARI

VII. KİLİSE VE KİLİSENİN HİZMETİ

VIII. KİLİSE VE DEVLET

IX. İSA'NIN DÖNÜŞÜ VE YARGI

İNANCIMIZ

I. TANRI VE O'NUN VAHYİ

1. Yalnızca bir gerçek Tanrı'ya inanırız (Yeşaya 44:6). O kendisini Üçlübir Tanrı, bir Tanrı'da üç kişi olarak bildirmiştir. Bu gerçek, Mesih İsa'nın öğrencilerine vaftiz etmeleri için verdiği buyruktan bellidir: "...onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin" (Matta 28:19). Her kim ki bu Tanrı'ya tapınmazsa, sahte bir ilaha, olmayan bir tanrıya tapınmış olur. Mesih İsa şöyle demiştir: "Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz" (Yuhanna 5:23)
2. Tanrı'nın kendini doğada gösterdiğine inanırız. "Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta, Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta" (Mezmur 19:1). "Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri -sonsuz gücü ve Tanrılığı- dünya yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur" (Romalılar 1:20). Yani ateistlerin mazereti yoktur. Kutsal Yasa'nın gerektirdikleri insanların yüreklerine yazılmış olduğundan, insanların vicdanları da hesap verecekleri bir Tanrı'nın var olduğuna tanıklık eder (Romalılar 2:15). Ancak doğa ve vicdan Tanrı'yı eksik (kısmen) vahiy eder ve bu vahiy cennetin yolunu gösteremez.
3. Tanrı'nın kendi hakkındaki eksiksiz vahyini Oğul'nda, Rab İsa Mesih'te vermiş olduğuna inanırız. "Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı" (Yuhanna 1:18). Tanrı İsa'da kendini, "dünyayı çok sevdiği için biricik Oğul'nu veren ve böylece O'na iman eden herkesi mahvolmaktan kurtaran ve sonsuz yaşama kavuşturan" (Yuhanna 3:16) Kurtarıcı-Tanrı olarak vahiy eder.

4. Tanrı'nın tüm insanlara yazılı vahiy olarak Kutsal Yazılar'ı verdiğine de inanırız. Tanrı'nın Kutsal Kitap'taki vahyi iki ana mesajdan oluşur: Yasa ve Müjde. Yasa doğruyu ve yanlışını ilan eder ve Tanrı'nın günah için cezasını açıklayarak korku salar. Müjde, Tanrı'nın özellikle İsa Mesih'te günahattan kurtuluşu sağlayarak gösterdiği sevgisini gözler önüne serer.
5. Tüm Kutsal Kitap'ın Mesih-merkezli olduğuna inanırız. Eski Antlaşma'da Tanrı günahattan, ölümden ve cehennemden özgür kılan kutsal bir Kurtarıcı'yı pek çok kez vaat etti. Yeni Antlaşma vaat edilen bu Kurtarıcı'nın İsa Mesih'in şahsında gelmiş olduğunu ilan eder. İsa'nın kendisi Eski Antlaşma hakkında şöyle der: “Bana tanıklık eden de bu yazılardır!” (Yuhanna 5:39).
6. Tanrı'nın Kutsal Yazılar'ı, dillerini ve yazı üsluplarını kullanmak üzere seçtiği insanlar aracılığıyla verdiğine inanırız. Eski Antlaşma'yı İbranice (bazı bölümleri Aramice) yazmaları için Musa'yı ve peygamberleri, Yeni Antlaşma'yı Grekçe yazmaları için müjdecileri ve havarileri kullandı.
7. Kutsal Ruh Tanrı'nın, tüm insani araştırmaları aşan mucizevi bir yolla bu insanlara kendi Sözü'nü yazdırdığına inanırız. “Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini iletiler” (2.Petrus 1:21). Bu insanlar “insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Ruh'un öğrettiği sözlerle” (1.Korintliler 2:13) konuştular. İfade ettikleri her düşünce ve kullandıkları her söz Kutsal Ruh tarafından onlara verildi. Aziz Pavlus Timoteos'a şöyle yazdı: “Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir” (2.Timoteos 3:16). Kilise bu mucizevi sürece, “nefesini içine üfleme” anlamına

gelen *esinleme* adını vermiştir. Kutsal Yazılar'daki her söz esinlenmiş olduğundan, bu sürece sözlü esinleme veya kelimesi kelimesine esinleme de deriz. Bu, bir mekanik dikte ettirme değildir, çünkü Kutsal Ruh'un rehberlik ettiği yazarlar kendi kişisel dilbilgilerini ve yazı üsluplarını kullanmışlardır.

8. Kutsal Kitap'ın içinde söylenen her şeyin, gerçek ve hatasız, birleşik bir bütün olduğuna inanırız. Çünkü Kurtarıcı şöyle dedi: “Kutsal Yazı da bozulamazdır” (Yuhanna 10:35). Bu yüzden Kutsal Kitap, inandığımız ve yaptığımız her şey için yanılmaz bir yetkiye ve rehberliğe sahiptir.
9. Kutsal Kitap'ın tamamen yeterli olduğuna, insanların cennete ulaşmak için ihtiyaç duydukları her şeyi açıkça öğrettiğine inanırız. Kutsal Kitap, insanları “Mesih İsa'ya iman aracılığıyla bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olup” (2.Timoteos 3:15), onları “her iyi iş için donatılmış olarak yetkin kılar” (2.Timoteos 3:17). Tanrı'nın kurtuluş planı Kutsal Kitap kanonunda yer alan kitaplarda eksiksiz olarak vahiy edildiğinden, başka vahiylerle ihtiyacımız ve beklentimiz yoktur (İbraniler 1:1-2). Kilise, havarilerin ve peygamberlerin öğretisi üzerine kurulmuştur (Efesliler 2:20).
10. Kutsal Kitap'ta sunulan tarihi gerçek tarih olarak ve mecazi olduğu belli olan konuşmaları mecazi konuşma olarak kabul ederiz ve bu bağlamda Kutsal Kitap'ı kendi koşullarıyla kabul edip ve öyle inanırız. Açıkça anlaşılan metinlerin daha zor anlaşılan metinlere ışık saçmasıyla Kutsal Yazılar'ın yine Kutsal Yazılar'ı yorumlaması gerektiğine inanırız. Kutsal Yazılar üzerinde hiçbir insan aklının, bilimin veya bilgin kişinin yargılama yetkisine sahip olmadığına inanırız. Sağlam

bilgelik yargılamaksızın sadık bir şekilde Kutsal Yazılar'ın gerçek anlamını araştıracaktır.

11. Eski Antlaşma'nın orijinal İbranice metninin ve Yeni Antlaşma'nın orijinal Grekçe metninin esinlenmiş Tanrı Sözü olduğuna inanırız. Orijinal metnin anlamını tam olarak yansıtan İbranice ve Grekçe'den yapılan tercümeleler, insanlara Tanrı'nın gerçeğini aktarırlar ve Tanrı Kelamı (Sözü) olarak anılmaları doğrudur.
12. Orijinal belgeler kaybolmuş olsa da, Rab'in lütfkâr sağlayışıyla İbranice ve Grekçe metinlerin elimizde bulunan birçok el yazması vasıtasıyla eksiksiz olarak koruduğuna inanırız. Çeşitli el yazmaları arasında çok küçük farklar veya "değişik biçimler" olmasına rağmen, bunlar öğretide herhangi bir farklılığa neden olmazlar.
13. Üç ekümenik inanç bildirgesinin (Elçisel, İznik ve Atanasyan İnanç Bildirgeleri) ve ayrıca 1580 yılındaki Book of Concord olarak bilinen Luteryen İnanç İkrarı kitabının, Kutsal Yazılar'ın gerçek öğretisini ifade ettiğine inanırız. İkrar ettikleri öğretiler sadece Kutsal Kitap'tan alındığı için onlara imanımız ve yaşamımızla bağlıyız. Dolayısıyla, kiliselerimiz ve okullarımızdaki tüm vaaz ve öğretiler bu ikrarlarla uyum içinde olmalıdır ve bu ikrarların reddettiği her yanlışlığı biz de reddederiz.
14. Kutsal Kitap'ta vahiy edildiği şekliyle Üçlübir Tanrı'ya yönelmeyen her tapınmayı reddederiz. Tanrı Kutsal Kitap'ta kendisini Baba ve Oğul olarak vahiy ettiğinden, Tanrı için kullanılacak herhangi bir dişil isim veya sıfatı reddederiz. Her dinin aynı Tanrı'ya götürdüğü fikrini reddederiz.

15. Tarihi veya coğrafik ayrıntılar gibi sözde din dışı bir alanda olsa bile, Kutsal Yazılar'daki Tanrı Kelamı'nın sadece bir kısmına katılan veya Kutsal Yazılar'da hata olabileceğini varsayan her düşünceyi reddederiz. Aynı şekilde Kutsal Yazılar'ın sadece, Tanrı'nın tarihte insanla karşılaşmasının vahyi olan insani kayıtlar olduğunu ve dolayısıyla insani hatalardan etkilendiğini söyleyen her görüşü reddederiz
16. İsa'nın kişisel olarak Tanrı Sözü (Yuhanna 1:1) olduğunu, Kutsal Yazılar'ın Tanrı Sözü (Romalılar 3:2) olduğu gerçeğini küçümsemeye yol açacak şekilde vurgulayan her imayı reddederiz.
17. Günümüzde kilise için ikrar açısından bağlayıcı bir önem taşımayan tarihi belgelerdeki, Book of Concord kitabında yer alan ikrarları azaltmaya yönelik her çabayı reddederiz. Aynı şekilde, kilisenin sadece bu ikrarlarda belirtilen Kutsal Kitap öğretilerine bağlı olduğunu söyleyen her iddiayı reddederiz.

Kutsal Yazılar Tanrı ve O'nun vahyi hakkında bunu öğretir. Buna inanır, bunu öğretir ve ikrar ederiz.

İNANCIMIZ

II. YARATILIŞ, İNSAN VE GÜNAH

1. Evrenin, dünyanın ve insan ırkının, Tanrı göğü, yeri ve tüm yaratıkları yarattığı başlangıçta meydana geldiğine inanırız (Yaratılış 1-2). Bu olayla ilgili başka tanıklıklar, Eski Antlaşma'nın muhtelif metinlerinde bulunurlar (örneğin, Çıkış 20:11, İbraniler 11:3). Yaratılış, birbirini takip eden normal uzunluktaki altı günlük bir süreçte Tanrı'nın yüce sözünün gücüyle gerçekleşti.
2. Kutsal Kitap'ın yaratılışı doğru, gerçek ve tarihi bir kayıt olarak sunduğuna inanırız.
3. Tanrı'nın, Adem ve Hava'yı kendi suretinde (Yaratılış 1:26-27), yani kutsal ve doğru olarak yarattığına inanırız. Düşünceleri, arzuları ve iradeleri Tanrı'yla tam bir uyum içindeydi (Koloseliler 3:10, Efesliler 4:24). Ayrıca onlara Tanrı'nın yaratılışına "hükmetme" yeteneği (Yaratılış 1:28) ve bakıp koruma sorumluluğu (Yaratılış 2:15) verildi.
4. Tanrı'nın çok sayıda iyi melek yarattığına inanırız. Yaratılıştan bir süre sonra, bu meleklerden bazıları içlerinden Şeytan veya iblis olarak anılan (2.Petrus 2:4) meleğin önderliğinde Tanrı'ya başkaldırdılar. O zamandan beri bu kötü melekler Tanrı'ya ve O'nun halkına karşı koymaya devam ediyorlar (1.Petrus 5:8).
5. Adem ve Havva'nın, Şeytan'ın ayartısına teslim olup Tanrı'nın buyruğunu çiğnediklerinde tanrısal suretlerini kaybettiklerine inanırız. Bu, onların üzerine "...kesinlikle ölürsün" diyen Tanrı'nın yargısını getirdi (Yaratılış 2:17). O zamandan beri tüm insanlar günah

içinde hamile kalır ve doğarlar (Mezmun 51:5) ve yalnızca kötüye meyilli olurlar (Yaratılış 8:21). “Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur” (Yuhanna 3:6). Tüm insanlar doğaları gereği günahla ölmüş ve Tanrı'dan ayrılmış olduklarından (Efesliler 2:1), kendi çabaları ve işleri vasıtasıyla Tanrı'yla barışamazlar.

6. Tanrı'nın lütufkar sağlayışıyla, tüm insanların bedensel ihtiyaçlarını her gün cömertçe sağladığına inanırız (Mezmun 145:15-16). Ayrıca Tanrı kötülüğü imanlılardan uzaklaştırarak (Mezmun 121:7) veya bunu onların iyiliği uyarınca kullanarak (Romalılar 8:28), onları tüm tehlikelere karşı korur.
7. Evrenin ve insan ırkının başlangıcının bir açıklaması olarak her tür evrim teorisini ve Kutsal Kitap kayıtlarını bu teorilerle uyumlu hale getirmeye çalışan her çabayı reddederiz.
8. Yaratılış Kitabı'nın ilk bölümlerini gerçek tarih olmayan efsaneler ya da hikayeler ya da şiirsel kayıtlar anlatımına indirgeyen her yorumu reddederiz.
9. İnsan ve hayvan arasındaki ayırımı bulandıran her teoriyi reddederiz, çünkü yalnızca insan ölümsüz bir ruha sahiptir ve Tanrı'ya karşı sorumludur.
10. Tanrı ve O'nun bu yaratılışı arasındaki ayırımı bulandıran her teoriyi (panteizm) reddederiz.
11. İnsanlara temel olarak iyi bir doğaya sahipmiş gibi bakan; doğal eğilimlerini günahlı olarak değil sadece zayıflık olarak niteleyen veya onları ruhsal olarak tamamen bozulmuş ve Tanrı'yı hoşnut etme

yeteneğinden yoksun (Romalılar 3:9-18) olarak kabul etmeyen her görüşü reddederiz.

Kutsal Yazılar yaratılış, insan ve günah hakkında bunu öğretir. Buna inanır, öğretir ve ikrar ederiz.

İNANCIMIZ

III. MESİH VE KURTARAN İŞİ

1. İsa Mesih'in sonsuz Tanrı Ođlu olduğuna, tüm sonsuzluklar boyunca Baba'yla birlikte olduğuna inanırız (Yuhanna 1:1-2). Zaman dolduğunda, Kutsal Ruh'un mucizesi aracılığıyla bakire Meryem'den kutsal bir bebek olarak doğduğunda (Luka 1:35), gerçek ve tam ama gūnahsız insan doğasını giyindi (Galatyalılar 4:4). Tanrı'nın meleği buna tanıklık etti: "ünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh'tandır" (Matta 1:20). İsa Mesih eşsizdir, çünkü O'nda gerçek Tanrı ve gerçek insan doğası ayrılmaz şekilde bir şahısta birleşmiştir, kutsal Tanrı-insan. O'nun adı, "Tanrı bizimle" (Matta 1:23) anlamına gelen İmmanuel'dir.
2. İsa'nın her zaman tüm tanrısal gū, bilgelik ve yūcelikle Tanrılıđın bütūn doluluđuna sahip olduđuna inanırız (Koloseliler 2:9). Mucizeler yaparak yūceliđini gōsterdi (Yuhanna 2:11). Ama yeryūzünde yařarken, sūrekli ve tam olarak sahip olduđu tanrısal ōzelliklerini sergilemeyi ve kullanmayı bir kenara bırakarak kendini alçalttı ve bir hizmetkar oldu. İnsanlar arasında insan olarak yařadıđı sūre zarfında acı çekti ve kendini çarmıhtaki utanç dolu ōlūme kadar alçalttı (Filipililer 2:7-8). Mesih'in, řeytan ōzerinde zaferini ilan etmek için cehenneme indiđine inanırız (1.Petrus 3:18-19). Mezardan yūceltilmiř bir bedenle tekrar dirildiđine, gōge yūkseldiđine, kilisesini, lūtfu ve sonsuzluktaki yūceliđi vasıtasıyla gōklerde sahip olduđu gūle dūnyayı yōnettiđine inanırız (Filipililer 2:9-11).
3. Tanrı-insan olan İsa Mesih'in Baba tarafından tüm insanları kefaretle kurtarmak, yani onları gūnahın suçundan ve cezasından geri satın almak için

gönderildiğine inanırız. O'nun mükemmel itaatinde, tüm insanlar O'na iman ederek kutsal kılınsınlar diye (Romalıları 5:18-19), Kutsal Yasa'yı tamamlamaya geldi (Matta 5:17). İsa, tüm insanların fidesi karşılığında çarmıh sunağında kendini günah için kurban olarak sunarak (Matta 20:28), "hepimizin kötülüğünün" cezasını yüklenmek için geldi (Yeşaya 53:6). İsa Mesih'in bütün insanlar için Tanrı tarafından (bizim yerimizi almak üzere) atandığına inanırız. Baba tarafından, O'nun doğruluğu veya mükemmel itaati, bizim doğruluğumuz olarak ve O'nun günah için ölümünü, bizim günah için ölümümüz olarak (2.Korintliler 5:21) kabul edilmiştir. Dirilişiyile, herkes için yaptığı ödemeyi (Romalıları 4:25) Tanrı'nın kabul ettiğinin tam bir güvencesini verdiğine inanırız.

4. Tanrı'nın "insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdığına" (2.Korintliler 5:19) inanırız. İsa'nın "dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu" (Yuhanna 1:29) olduğuna inanırız. Tanrı'nın merhameti ve lütfu herkesi kucaklar; Mesih aracılığıyla Tanrı'yla barışma evrenseldir; günahların bağışlanması tüm insanlar için başarılı bir gerçek olarak kazanılmıştır. Mesih'in bizim yerimize geçmesiyle, Tanrı tüm insanları aklamıştır, yani onları suçsuz ilan etmiştir. Günahkarın kurtuluş güvencesini sağlam ve nesnel bir temelde şekillendiren şey budur.
5. Herhangi bir şekilde Mesih'in kefareti eylemini sınırlayan her öğretiyi reddederiz. Mesih'in sadece bazı insanların günahının cezasını ödemediğini söyleyen her öğretiyi reddederiz. Mesih'in günahların cezasını kısmen ödemediğini söyleyen her öğretiyi reddederiz.
6. İncil kayıtlarının tarihteki gerçek olayları gösteren metinler olmaktan ziyade, ilk Hristiyanlar tarafından

kendi fikirlerini ifade etmek için dindar bir kurgulamayla şekillendirdikleri yazılar olduğunu öne süren her görüşü reddederiz. Mesih'in hayatında, bakireden doğması, mucizeleri veya bedence dirilmesi gibi olayların tarihi gerçekliğini önemsiz hatta şüpheli olarak göstermeye çalışan her girişimi reddederiz. "Günümüzde yaşayan Mesih'le karşılaşmak" konusunu, İsa'nın Kutsal Kitap'taki kefaretle kurtarma işinin önemini azaltacak şekilde vurgulayan her girişimi reddederiz.

Kutsal Yazılar Mesih ve kefaretle kurtulmak hakkında bunu öğretir. Buna inanır, öğretir ve ikrar ederiz.

İNANCIMIZ

IV. İMANLA AKLANMAK

1. Tanrı'nın tüm günahkarları aklamış olduğuna, yani Mesih'in uğruna onları doğru ilan ettiğine inanırız. Üzerinde kilisenin mutlak varlığının temellendiği Kutsal Yazılar'ın merkezindeki mesaj budur. Bu mesaj tüm zamanlar boyunca ve her yerdeki insanlar, tüm ırklar ve sosyal seviyeler için uygundur, çünkü “tek bir suç bütün insanların mahkûmiyetine yol açmıştır” (Romalılar 5:18). Herkesin Tanrı önünde günahlarının bağışlanmasına ihtiyacı vardır ve Kutsal Yazılar herkesin aklanmış olduğunu ilan eder, çünkü “bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı” (Romalılar 5:18).
2. Kişilerin bu karşılıksız bağışlanma armağanını kendi işlerine dayanarak değil, sadece imanla (Efesliler 2:8-9) aldığına inanırız. Aklayan iman, Mesih'e ve O'nun kefaretle kurtuluşuna güvenmektir. İman, içinde barındırdığı herhangi bir güçten dolayı değil, Tanrı'nın Mesih'te hazırladığı kurtuluşu kucakladığı için aklar (Romalılar 3:28; 4:5). Diğer yandan, İsa herkes için canını vermiş olsa da Kutsal Yazılar şöyle der: “İman etmeyen ise hüküm giyecek” (Markos 16:16). İmansızlar Mesih'in kendileri için kazandığı kurtuluşu kaybederler (Yuhanna 8:24).
3. İnsanların bu aklayan imanı üretemeyeceğine veya kendi yüreklerine güvenemeyeceğine inanırız, çünkü “Doğal kişi, Tanrı'nın Ruh'uyla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir” (1.Korintliler 2:14). Aslında “Benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır” (Romalılar 8:7). İnsanlara “İsa'nın Rab olduğunu” (1.Korintliler 12:3) kabul edebilmeleri için

iman veren Kutsal Ruh'tur. Kutsal Ruh bu imanı Müjde yoluyla harekete geçirir (Romalılar 10:17). Bu nedenle, insanın dönüşümünün tamamen Tanrı'nın lütfunun işi olduğuna inanırız. Ancak Müjde'nin reddedilmesi tamamen imansızların kendi hatasıdır (Matta 23:37).

4. Günahkarların sadece lütufla kurtulduğuna inanırız. Lütuf, Tanrı'nın günahkarlar için beslediği hak edilmemiş sevgisidir. Bu sevgi Tanrı'yı, günahkarların kurtuluşu için ihtiyacı olan her şeyi onlara vermeye yönlendirir. Bu, tamamen Tanrı'nın karşılıksız bir armağanıdır. İnsanlar bunu kazanmak için hiçbir şey yapamazlar (Efesliler 2:8-9).
5. Daha dünya yaratılmadan önce Tanrı'nın zaman içinde Mesih'in Müjdesi'yle imanlılara dönüştüreceği kişileri seçtiğine ve onları sonsuz yaşam için imanda sakladığına inanırız (Efesliler 1:4-6, Romalılar 8:29-30). Bu iman ve kurtuluş için seçim, hiçbir şekilde insanda olan bir şeyden kaynaklanmaz, ama kurtuluşun tamamen ve yalnızca lütufla olduğunu gösterir (Romalılar 11:5-6).
6. Mesih'in kefareti etme işinden dolayı, ölüm anında, Mesih'e iman etmiş olanların ruhlarının hemen cennetin sevincinde Rab'le birlikte olmaya gittiklerine inanırız (Luka 23:43). Mesih'e iman etmemiş kişilerin ruhları cehenneme sonsuz ıstırap çekmeye gider (Luka 16:22-24).
7. İnsanların herhangi bir şekilde kendi kurtuluşlarına katkıda bulunabileceklerini savunan her öğretiyi reddederiz. İnsanların imanlı kimselere dönüşümlerinde kendi güçleriyle işbirliği yapabileceklerini veya Mesih'in yerine karar verebileceklerini savunan inancı reddederiz (Yuhanna 15:16). Rab'be dönmüş olanların

Tanrı'nın lütfuna karşı, dönmemiş olanlara göre daha az dik başlı olduklarını savunan inancı reddederiz. İmanı, aklanabilmek için insanların yerine getirmesi gereken bir koşul olarak sunmaya çalışan tüm çabaları reddederiz. Günahkarların kendilerini Tanrı'nın önünde tüm aklama girişimlerini reddederiz.

8. İmanla aklanma öğretisinin günümüzde artık anlamsız olduğunu ima eden her öneriyi reddederiz.
9. Kutsal Kitap imanlıların imandan düşmesinin mümkün olduğunu söylediği için (1.Korintliler 10:12), imanlıların imanda asla düşmeyecekleri (bir kez iman edenlerin olanların, daima kurtulmuş oldukları) öğretisini reddederiz.
10. Kaybolmuş olanların Tanrı tarafından lanetlenmek için önceden belirlendiğini ya da seçildiğini söyleyen yanlış ve sapkın çıkarımı reddederiz. Çünkü Tanrı tüm insanların kurtulmasını ister (1.Timoteos 2:4, 2.Petrus 3:9).
11. Mesih'e iman etmiş olmasa da herkesin kurtulmuş olduğunu söyleyen evrenselci* düşünceyi reddederiz (Yuhanna 3:36). Mesih'e iman etmenin dışında kurtulmak için başka yollar da olduğunu düşünen çoğulcu,* düşünceyi reddederiz (Yuhanna 14:6; Elçilerin İşleri 4:12). İnsanın Tanrı'ya iman ettiği sürece neye inandığının önemi olmadığını söyleyen her öğretiyi reddederiz.

Kutsal Yazılar iman yoluyla lütufla aklanma hakkında bunu öğretir. Buna inanır, öğretir ve ikrar ederiz.

* *ing.* universalism

* *ing.* pluralism